

अतो लक्ष्मीरिवान्यवरत्यागेन त्वामेवाहं भज इत्याह अथेति लालस उत्सुकः सन् कर्मणि क्रियमाणे यथेद्रेण सह कलिः एवं भक्तावपि किल क्षम्या सह कलिः स्यादिति वितर्कयति एकस्मिन् पत्यौ स्पर्धमानयोरावयोरपि किं कलिर्न स्यादिति काकावितर्कः ननु पर्यायेण सेवायां न स्यात् नैवम् कृतस्त्वच्चरणयोरेवैकस्तानो मनो विस्तारो याभ्यां तयोः ॥ २७ ॥ भवतु वा कलिस्तथाऽपि भजेयमेवेत्याह जगज्जनन्यां वैशसं विरोधः स्यादेव तत्र हेतुर्यस्याः कर्मणि नः समीहितमिच्छा भवति तथाऽपि इंद्रविरोधे मत्पक्षपातवदत्रापि तव पक्षपात एव स्यादित्याह फल गुतुच्छमपि उरु बहुकरोषि यतो दीनेषु वत्सलः स्वैस्वरूप एव रतस्य तथा किं प्रयोजनं तां नाद्रियस इत्यर्थः ॥ २८ ॥ यतस्त्वं दीनवत्सलः अत एव साधवो निष्कामा अथ ज्ञानानंतरमपि त्वां भजंति कथं

अथा भजेत्वाऽखिलपूरुषोत्तमं गुणालयं पद्मकरे वलालसः ॥ अप्यावयोरेकपतिस्पृधोः कलिर्न स्यात्कृतत्वचरणैकतानयोः ॥ २७ ॥ जगज्जनन्यां जगदीश वैशसं स्यादेव यत्कर्मणि नः समीहितम् ॥ करोति फलं वप्युरुदीनवत्सलः स्व एव धिष्येभिरतस्य किं तथा ॥ २८ ॥ भजंत्यथ त्वामत एव साधवो व्युदस्तमाया गुणविभ्रमोदयम् ॥ भवत्पदानुस्मरणादृते सतां निमित्तमन्यद्भगवन् विद्महे ॥ २९ ॥ मन्ये गिरंते जगतां विमोहिनीं वरं वृणीष्वेति भजंतमात्ययत् ॥ वाचानुतंत्यायदिते जनोऽसितः कथं पुनः कर्म करोति मोहितः ॥ ३० ॥ त्वन्मायाऽद्वाजन ईशखंडितो यदन्यदा शास्त्रकृतात्मनोऽबुधः ॥ यथाचरेद्दालहितं पिता स्वयंतथा त्वमेवार्हसिनः समीहितुम् ॥ ३१ ॥ मैत्रेय उवाच इत्यादि राजेन नुतः सविश्वदृक्तमाहराजन्मयि भक्तिरस्तुते ॥ दिष्ट्येदृशी धीर्मयिते कृतायया मायां मदीयांतरति स्म दुस्त्यजाम् ॥ ३२ ॥

भूतम् मायागुणानां विभ्रमो विलासस्तस्योदयः कार्यस्य निरस्तो यस्मिन् ते किमर्थं भजंति तत्राह भवत्पदानुस्मरणाद्विनाऽन्यत्तेषां निमित्तं फलं न विद्मः ॥ २९ ॥ वरैः प्रलोभनं च कृपालोस्तवानुचितमित्याशयेनाह मन्य इति नु अहो ते वाचा तंत्यायदि जनोऽयमसितः अबद्धः स्यात् तर्हि पुनः पुनः फलैर्मोहितः सन् कथं कर्म करोति ॥ ३० ॥ त्वन्मायायाखंडितस्य त्वया पुनः खंडनं न कर्तव्यं किंतु हितं चेष्टितव्यमित्याह त्वन्मायायाकृतादात्मनस्त्वत्तः खंडितः पृथक्कृतो यद्यतोऽन्यत् पुत्रादिकमाशास्ते अतः स्वयमविज्ञापित एव हितं चेष्टितुमर्हसि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥